

Een andere kijk op GPS 2021 – 6

Het is nog flink wat werk als je iets op NPO niveau wilt organiseren. Ik noemde vorige keer de wijzigingen die ik voorsta in de organisatie van het marathonspel. Daar zit zoveel aan vast dat het niet 1-2-3 even in een artikel past. Dat ga ik ook niet proberen. Ik heb een hoofdlijn aangegeven en anderen kunnen daar verder over beslissen en het nieuwe plaatje ook invullen. Het plaatje gaat er natuurlijk niet komen omdat de NPO andere gedachten heeft. Nou is het nog maar de vraag of het NPO-plaatje er gaat komen. Want ook dat kost veel nadenkwerk en veel daarvan is nog niet gebeurd. En nadat het nadenkwerk is afgerond, moet er ook ingevoerd worden. Er zal menskracht vereist zijn. Meer dan alleen een promotierondje door Nederland. Er moeten mensen gemotiveerd worden om in secties deel te nemen en om daar bestuurlijke energie en enthousiasme te ontwikkelen. Je moet mensen vinden die niet alle vrije tijd al kwijt zijn aan de eigen duivensport, de eigen club, het eigen samenspel, de eigen afdeling. Een enkeling zal niet schrikken van de hoeveelheid werk voor een sectie, de enige taak is immers het doen van een voorstel aan de NPO voor de nationale wedvluchtkalender. Maar die enkeling schrikt misschien wel van het 4x per jaar naar Veenendaal reizen voor de vrijwel betekenisloze vergaderingen.

Nouja, het vinden van mensen voor de secties legt het NPO-bestuur neer bij de afdelingen. In de vergaderstukken stond letterlijk: "Afdelingen verzamelen die indelingen en het NPO bestuur stelt zich voor dat het fantastisch zou zijn als elke afdeling tot een voordracht zou kunnen komen van (bv. maximaal 5 personen) . "

Of dit nou de verrijking van de democratie is zoals ons die in het vooruitzicht is gesteld, vraag ik me af. Zuid-Holland en Zeeland leveren beiden 5 sectieleden. De ene afdeling is 4x zo groot als de andere. Volgens mij is het meer een gemakkelijke manier om een praktisch probleem op te lossen. En als de afdelingen het niet leuk vinden om dit te doen, dan hebben we er gewoon een extra probleem bij. Dan kunnen de zittende kiesmannen en afdelingsbestuurders zich nog meer met stormen in glazen water bezig houden. Allemaal energieverlies waar we die energie juist zo nodig hebben voor belangrijke dingen en voor het draaiend houden van de bestaande organisaties.

Maar terug naar wat zou moeten gebeuren. Geen secties of platformen invoeren en deel laten uitmaken van de ledenraad dus, maar wel marathonspel op sectorniveau organiseren. En op zich is er niks op tegen om vervoersdeskundigen bij elkaar te brengen om de duivensport met hun kennis te dienen. Misschien onder de paraplu van de WOWD ? Logistiek is ook een vak en een wetenschap. Maar dus niet in een ledenraad. Puur technisch adviserend. En een platform voor jeugd of beginners, ook niks mis mee. Maar niet in de ledenraad. Of een innovatieplatform ? Ik hou wel van innovaties maar de eerlijkheid gebied te zeggen dat zelfs (of misschien juist?) zoiets als het elektronisch constateren geen extra leden heeft gebracht. Of een meldingssite en dan automatisch melden. Ik meld mijn duiven automatisch. En in Friesland en Groningen/Drenthe is de meldingssite een enorm succes. Maar elders komt het niet of amper van de grond. En ook in mijn omgeving zijn mensen die de meldingssite verfoeien en die dus niet melden. Ze willen de spanning bewaren. Tot het kloklichten. Wat zullen zulke liefhebbers doen als we over moeten naar realtime uitslagen. Dus over naar kloksystemen zonder klokverloop, die automatisch melden naar de uitslagsoftware en waarbij je direct met je snelheid in de voorlopige uitslag wordt geplaatst. En die van voorlopig naar definitief gaat als op de langste afstand geen prijsvliegers meer kunnen worden geconstateerd. Het zal nog wel even duren maar de spanningstermijn wordt steeds korter, misschien vermindert het de spanning ook juist wel. En kost het leden. Gelukkig innoveren we nou ook weer niet zo snel. We zijn gemiddeld allemaal ouder, dus minder snel in het veranderen. De ZLU klokt nog steeds gummiringen terwijl we al 20 jaar over elektronische systemen beschikken en meer dan 80% van de Nederlandse duivensporters al tien jaar of langer elektronisch constateert. Sommige dingen gaan geleidelijk. Dat heeft als voordeel dat het lijntje niet breekt. Het heeft ook nadelen uiteraard. Maar er is ook niks mis met een innovatieplatform. Bijzonder dat het platform er nog niet is want de NPO heeft net het experimenteren met gps-ringen op officiële concoursen verboden. Nu lijkt het alsof innovatie verboden wordt.

Wat we nog meer zouden moeten doen: de nationale vliegkalender afschaffen. Die is net ingesteld maar is volstrekt overbodig. Tenminste zodra het marathonspel op sectorniveau georganiseerd gaat worden en zodra de NPO en de landelijke competities hun kampioensvoorwaarden of deelnamevoorwaarden aanpassen op de door de afdelingen gekozen vliegprogramma's in plaats van andersom. De nationale vliegkalender is schadelijk voor de duivensport omdat er een eenheidsworst wordt gemaakt van de afdelingen. Met als gevolg dat we niet meer kunnen leren van elkaars verschillen. Niet dat we dat op dit moment zo hard doen maar dat is dan ook omdat er nog iets moet gebeuren: de NPO moet de rol van duivensportverbeteraar beter oppakken. Op NPO niveau kan

experimenteelgedrag bevorderd worden en kan de informatie worden verspreid die deze experimenten opleveren. We kunnen leren van onze fouten maar vooral van onze successen. Fouten blijken vaak het meeste pijn te doen en dus leren we beter van onze fouten dan van onze successen. Maar als je alleen maar het verkeerde ziet, dan ga je je fouten om de tien a vijftien jaar herhalen. Mevrouw Olfers pleit ook voor een betere planmatige aanpak van de organisatie. Structureel dingen plannen, uitvoeren, de uitvoering meten en vastleggen. En evalueren of het goed of slecht was. En op basis van die uitkomst verdere plannen maken. Zo leer je als organisatie. En dan moet je dat nog zien vast te leggen in de geheugens van bestuurders. En ook in de reglementen en draaiboeken van je organisatie, zodat je het als organisatie ook onthoudt.

Als de NPO meer eenheid gaat brengen door dwangbuizen aan te brengen in plaats van door grootste gemene delers te zoeken, dan verliezen we nog meer van ons vermogen om ons aan te passen aan de nieuwe tijden. Die kant lijkt het op te gaan. En er is nog meer te verbeteren maar daarover de volgende keer meer.